RAPORT

privind nelegalitatea Hotărârii nr. 32/2024, pronunțată de Curtea Constituțională a României în ziua de 06 decembrie 2024, prin care a fost anulat întregul proces electoral de alegere a Președintelui României din anul 2024

Pentru a admira măreția și splendoarea unui munte ai nevoie de distanță. Cu cât te depărtezi de un munte, cu atât poți să-l cuprinzi mai bine cu privirea.

Pentru un eveniment istoric, ca să-l înțelegi, îți trebuie timp. Cu cât trece mai mult timp și cu cât se întâmplă mai multe lucruri cauzate de respectivul eveniment, cu atât poți mai bine să-l analizezi.

După ce s-au limpezit multe lucruri, la peste un an de la anularea întregului proces electoral pentru alegerea Președintelui României din anul 2024, decisă prin Hotărârea nr. 32 a Curții Constituționale, pronunțată în ziua de 06 decembrie 2024, eveniment care a zdruncinat Democrația din România, putem analiza cu calm nelegalitatea acestei hotărâri.

Democrația este un sistem politic în care puterea aparține poporului care și-o exercită direct sau prin aleși, bazându-se pe principii fundamentale precum respectarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, separarea puterilor în stat, alegeri libere, corecte și periodice, pluripartidism etc.

Anularea întregului proces electoral din anul 2024 a fost un viol asupra Democrației plăpânde din România, săvârșit de Curtea Constituțională.

Alegerile libere, corecte și periodice reprezintă elementul cel mai intim al Democrației. Din acest motiv anularea întregului proces electoral a fost un ABUZ uriaș asupra Democrației. Impactul devastator al abuzului CCR este de aceeași intensitate și gravitate precum impactul loviturii de stat din 22 decembrie 1989, operată de comuniștii și

securiștii care au pus mâna pe putere în mod abuziv, imoral și ilegitim, impunându-l pe Ion Iliescu președinte al României.

Un abuz, chiar dacă ne este favorabil, rămâne abuz și nu avem voie să-l tolerăm, să-l justificăm sau să trecem mai departe indiferenți și nepăsători. Nu există abuz pozitiv sau abuz necesar. Dacă acceptăm un abuz, dacă tolerăm un abuz, dacă justificăm un abuz, atunci să nu fim surprinși când vor avea loc abuzuri îndreptate împotriva noastră.

Se poate face o paralelă între violul săvârșit de CCR asupra Democrației și violul, ca agresiune sexuală.

Violul este o faptă reprobabilă, o agresiune sexuală traumatizantă, care lasă răni profunde și dureroase în ființa victimei. Multe victime care trec prin această experiență cumplită, ajutate de cei apropiați, își revin cu greu, dar au fost și victime care nu și-au mai revenit emoțional, sfârșind prin a-și pune capăt zilelor.

Violul nu poate fi justificat în nicio situație, iar vina exclusivă aparține agresorului, fără ca acesta să aibă posibilitatea de a invoca ceva în apărarea sa.

Îmi aduc aminte că a venit la mine, pe vremea când slujeam ca preot la o parohie de la țară, o persoană în vârstă care avea tangențe cu satul în care aveam parohia ca să-mi spună cu durere că nepoata dânsei a fost victima unui viol care a marcat-o profund. Mi-a zis că de peste 5 luni de zile de la acel eveniment șocant și dureros, nepoata este total schimbată, nu se mai concentrează la școală, nu mai învață, deși era în clasa a XII-a și ar fi trebuit să se pregătească pentru Bacalaureat și examenul de admitere la facultate, este pierdută și refuză socializarea. Bătrâna a apelat la mine ca să-i citesc niște rugăciuni și să o spovedesc. Auzind despre suferința tinerei, am fost de acord să vină cu ea la Biserică.

Nu după mult timp, într-o zi a venit doamna în vârstă cu nepoata sa, o tânără care se uita absent în altă parte.

Doamna m-a întrebat dacă nepoata se poate spovedi, având în vedere abuzul suferit. I-am răspuns calm că nu are de ce să se spovedească, dar dacă dorește să avem o discuție, cu toată dragostea și disponibilitatea îi stau la dispoziție.

Tânăra a tresărit la auzul că nu are nevoie să se spovedească și pentru prima dată m-a privit. Și-a exprimat acordul pentru a avea o discuție.

Am rugat-o pe mătușă să se retragă, i-am oferit un scaun tinerei pentru a lua loc și i-am spus cât am putut de blând:

- Nu a fost vina ta, nu ai greșit cu nimic, toată vina aparține agresorului. Încearcă să te gândești ca la un accident pe care nu l-ai putut anticipa și evita.

A izbucnit în plâns. Mi-a spus printre lacrimi:

- Sunteți prima persoană care îmi spune că nu sunt vinovată cu nimic pentru tragedia pe care am trăit-o. Chiar și cele mai apropiate persoane au insinuat că am și eu partea mea de vină, poate m-am îmbrăcat nepotrivit, poate am fost prea sociabilă și distractivă.

A fost un plâns de ușurare. Am simțit că tânăra parcă a îndepărtat o piatră de pe inima sa.

A plecat schimbată. M-am întâlnit peste ani cu ea într-o țară europeană. Nu am recunoscut-o. Dânsa a venit la mine, m-a salutat și m-a întrebat dacă îmi mai aduc aminte de ea.

Deși îmi părea cunoscută, nu am reușit să-mi dau seama și puțin rușinat am recunoscut că deși simt că ne-am mai întâlnit, nu-mi aduc aminte când.

Atunci mi-a spus că este tânăra care a venit la Biserica unde slujeam ca preot, cu care am discutat despre tragedia din viața ei, anume că a fost victima unui viol. Mi-a povestit că din ziua respectivă a început să se vindece, a reușit să termine liceul, să promoveze examenul de bacalaureat, să facă o școală post-liceală, a întâlnit un tânăr minunat care i-a devenit soț, că are o familie fericită cu doi copilași, un băiat și o fetiță.

Ce provoacă în sufletul victimei mai multă durere decât violul, decât agresiunea sexuală? Trădarea celor care ar trebui să fie alături de victimă și să lupte pentru tragerea la răspundere a agresorului.

Curtea Constituțională a săvârșit un ABUZ uriaș, a violat Democrația și a încălcat Legea. Deși este o faptă reprobabilă, nu înseamnă sfârșitul Democrației. Tragedia cea mai mare este cauzată de

următorul fapt: majoritatea românilor tolerează acest abuz al judecătorilor Curții Constituționale. Mulți români poate că nu înțeleg ce s-a petrecut, alții se consideră neputincioși și din acest motiv sunt nepăsători. Indiferent care ar fi cauza lipsei de interes a cetățenilor față de abuzul Curții Constituționale, nepăsarea lor reprezintă trădarea Democrației.

Actul intim consensual între parteneri majori și responsabili este o normalitate. Actul intim împotriva voinței uneia dintre părți se transformă în viol, o faptă foarte gravă, pedepsită și de codul penal și de societate. Diferența dintre un act intim liber consimțit dintre doi parteneri maturi și responsabili și viol, pentru unii pare mică, neînsemnată, dar în realitate este uriașă, fundamentală și constă în acordul părților.

Tot așa și anularea alegerilor prezidențiale în condițiile legii, chiar dacă este un eveniment deosebit, dar totuși democratic, este total diferită de anularea întregului proces electoral prezidențial cu încălcarea legii, care reprezintă un viol asupra Democrației cu impact devastator asupra încrederii cetățeanului în instituțiile și autoritățile publice.

Dacă ne dorim Democrație în România, nu avem voie să acoperim abuzul Curții Constituționale, ci să cerem ca vinovații să fie trași la răspundere.

O hotărâre a Curții Constituționale, pronunțată în temeiul Legii 47/1992, trebuie să îndeplinească două condiții: să fie legală și temeinică.

Temeinicia unei hotărâri este relativă, pentru că intervine factorul uman, adică pe baza materialului probator, judecătorii Curții Constituționale, care sunt oameni, își formează convingerile în temeiul cărora pronunță hotărârea. Ținând cont de termenele scurte prevăzute de Legea 370/2004 în care trebuie să analizeze dacă alegerile prezidențiale au fost viciate sau corecte, judecătorii Curții Constituționale pot lua hotărârea de anularea alegerilor prezidențiale chiar și pe baza unor suspiciuni rezonabile. Însă în nicio situație judecătorii Curții Constituționale nu au voie să încalce legea în exercitarea atribuțiilor pe

care le au în procesul de alegerea Președintelui României, prevăzute de Constituția României, de Legea 47/1992 și de Legea 370/2004.

Curtea Constituțională nu poate invoca apărarea Constituției pentru a pronunța o hotărâre cu încălcarea unei legi în vigoare, deoarece Constituția României prevede la Art. 1 alin. 5 că **respectarea Constituției, a supremației Constituției și a legii este obligatorie**.

Toate legile aflate în vigoare sunt prezumate a fi bune și constituționale.

Când o lege nu mai este utilă cetățenilor este modificată sau abrogată de către Legiuitor, adică de Parlamentul României sau de către legiuitorul delegat, Guvernul României.

În situația în care o lege sau o prevedere legală este declarată neconstituțională în urma controlului de constituționalitate făcut de Curtea Constituțională, pentru 45 de zile legea sau prevederea legală este suspendată. Iar dacă în acest interval de timp, Parlamentul sau Guvernul nu intervine pentru modificare legii sau a prevederii legale declarate neconstituțională, aceasta este scoasă din legislația activă.

Curtea Constituțională, potrivit Art. 146 litera f) din Constituția României, veghează la respectarea procedurii de alegerea Președintelui României și validează rezultatul sufragiului. Prevederea constituțională este vagă și oferă Curții Constituționale puteri uriașe în procesul electoral. Din acest motiv, Parlamentul României a încorsetat Curtea Constituțională prin Legea 370/2024 în activitatea pe care o desfășoară în procesul electoral prezidențial, lege care prevede clar, fără echivoc, la Art. 3 următoarele:

”**Curtea Constituțională, potrivit art. 146 lit. f) din Constituția României, republicată, veghează la respectarea în întreaga țară a prevederilor prezentei legi și confirmă rezultatele sufragiului**.”

Din acest articol de lege rezultă că judecătorii Curții Constituționale nu pot face ce vor pe motiv că ei veghează la procedura de alegerea Președintelui României și că apără supremația Constituției, ci au obligația legală să respecte Legea 370/2004, iar hotărârile pe care le pronunță în timpul procesului de alegerea Președintelui României trebuie luate doar în limitele acestei legi. Toate hotărârile pe care le ia

Curtea Constituțională în timpul scrutinului prezidențial și care exced Legea 370/2004 sunt nelegale și nule de drept.

Nelegalitatea Hotărârii 32/2024 a Curții Constituționale

Legea 370/2004 nu este perfectă, dar până când vom avea o lege mai bună pentru reglementarea procedurii de alegerea Președintelui României, atât timp cât este în vigoare, această lege trebuie respectată. Jurisprudența CCR privind procedura de alegere a Președintelui României este constantă din 2004 și până-n prezent, cu excepția zilei de 06 decembrie 2024. Judecătorii CCR nu au interpretat greșit Legea 370/2004 în ziua de 06 decembrie 2024, ci au ignorat această lege, adică au încălcat-o deliberat, așa cum voi arăta în continuare.

Sunt trei motive pentru care Hotărârea nr. 32/2024 pronunțată de Curtea Constituțională este nelegală.

1. Curtea Constituțională în ziua de 06 decembrie 2024 s-a sesizat din oficiu, cu încălcarea Legii 370/2024.

Curtea Constituțională nu este o Instanță de Judecată, ci o autoritate de jurisdicție constituțională și se supune Constituției. Curtea Constituțională este garantul supremației Constituției în România și are obligația de a respecta Constituția și legile țării în conformitate cu Art. 1 alin. 5 din Constituția României.

Conform Legii 47/1992 și a Legii 370/20204, Curtea Constituțională judecă doar cauzele cu care este sesizată în condițiile acestor legi și doar de către persoanele și instituțiile prevăzute de aceste legi.

Sesizarea din oficiu a Curții Constituționale este nelegală pentru că încalcă Art. 52 alin. 2 din Legea 370/2004, care reglementează cine are dreptul de a formula o cerere de anulare a alegerilor prezidențiale și termenul în care se poate formula o astfel de cerere, precum și termenul în care pot fi soluționate cererile de anularea alegerilor prezidențiale,

Curtea Constituțională precizează la paragraful 5 din considerentele Hotărârii 32/2024 că a luat act de documentele prezentate în Consiliul Suprem de Apărare a Țării din data de 28 noiembrie 2024, în urma desecretizării acestora pe 04 decembrie 2024. Pe baza ”Notelor de informare” ale Ministerului Afacerilor Interne - Direcția Generală de Protecție Internă, ale Serviciului de Informații Externe, ale Serviciului Român de Informații și ale Serviciului de Telecomunicații Speciale, toate înregistrate pe data de 04 decembrie 2024 la Administrația Prezidențială, Curtea Constituțională a constatat că procesul de alegerea Președintelui României a fost viciat pe toată durata desfășurării și în toate etapele lui.

Trebuie observat că judecătorii Curții Constituționale au strecurat o minciună sfruntată în considerentele hotărârii precitate, care trece neobservată, anume că documentele desecretizate au fost prezentate în ședința CSAT din 28 noiembrie 2024.

”Notele de informare” la care face referire Curtea Constituțională au fost înregistrate la Administrația Prezidențială în ziua de 04 decembrie 2024 și au fost întocmite după ședința CSAT, adică după data de 28 noiembrie 2024.

Nu știm ce s-a discutat în ședința CSAT din 28 noiembrie 2024 și ce documente au fost prezentate, pentru că ședința CSAT a fost secretă, însă putem afirma cu certitudine că notele desecretizate nu au fost discutate în respectiva ședință CSAT, având în vedere datarea acestor documente.

Curtea Constituțională minte când spune că documentele desecretizate au fost prezentate în ședința CSAT din 28 noiembrie 2024, doar ca să dea greutate și importanță ”Notelor de informare” desecretizate.

Din comunicatul de presă prezentat de Administrația Prezidențială după ședința CSAT din 28 noiembrie 2024 aflăm că CSAT nu are atribuții în procedura de alegere a Președintelui României și așa este. Nici Constituția României, nici Legea 370/2004 nu prevede vreo atribuție pentru CSAT în procedura de alegerea Președintelui României. Tot din comunicat aflăm că ședința CSAT a avut loc pentru că au fost identificate elemente cu impact asupra siguranței naționale.

Curtea Constituțională a avut posiblitatea să solicite documentele prezentate în ședința CSAT din 28 noiembrie 2024 și care aveau legătură cu corectitudinea procesului de alegerea președintelui României în temeiul Art. 76 din Legea 47/1992 care obligă toate autoritățile și instituțiile publice să ofere informațiile și documentele solicitate de Curtea Constituțională. Judecătorii Curții Constituționale au acces la informații clasificate și nu trebuie să aștepte desecretizarea unor documente pentru a lua act de respectivele documente.

Nu știm dacă judecătorii Curții Constituționale au solicitat informații de la Administrația Prezidențială după ziua de 28 noiembrie 2024, zi în care a avut loc ședința CSAT, și până la validarea turului de scrutin din data de 02 decembrie 2024. Dacă judecătorii Curții Constituționale au solicitat sau nu documentele de la Administrația Prezidențială nu este relevant și nu are nicio importanță, atât timp cât pe data de 02 decembrie 2024, aceștia au pronunțat Hotărârea 31/2024, general obligatorie, prin care au validat rezultatul primului tur de scutin prezidențial, care a avut loc pe 24 noiembrie 2024, și au decis organizarea celui de-al doilea tur prezidențial în data de 08 decembrie 2024 cu primii doi candidați.

Desecretizarea ”Notelor de informare” pe data de 04 decembrie 2024 nu poate fi considerat un motiv temeinic, deoarece judecătorii CCR au știut despre ședința CSAT din data de 28 noiembrie 2024 și au avut cadrul legal să solicite informații de la Administrația Prezidențială și de la alte autorități publice înainte de validarea rezultatului primului tur.

Pe cale de consecință, sesizarea din oficiu a Curții Constituționale a fost nelegală, deoarece judecătorii CCR au încălcat Art. 52 alin. 2 din Legea 370/2004, iar motivul sesizării din oficiu, desecretizarea ”Notelor informative”, este netemeinic, absurd și nelegal.

2. Curtea Constituțională a încălcat Hotărârea 31/2024, pronunțată tot de Curtea Constituțională, hotărâre general obligatorie conform Art. 11 alin. 3 teza a II-a din Legea 47/1992.

O hotărâre general obligatorie este o hotărâre ce trebuie respectată de toată lumea, inclusiv de Curtea Constituțională.

Constituția României stabilește la Art. 147 alin. 4 că deciziile Curții Constituționale sunt general obligatorii și au putere numai pentru viitor, adică sunt definitive, iar Art. 11 alin. 3 din Legea 47/1992 prevede, în acord cu articolul din Constituție precitat, că deciziile și hotărârile CCR sunt general obligatorii și au putere doar pentru viitor, adică sunt definitive. Observăm că hotărârile Curții Constituționale sunt reglementate doar de Legea 47/1992.

Curtea Constituțională prin Hotărârea 31 din 02 decembrie 2024 nu doar a validat rezultatul primului tur de scrutin prezidențial care a avut loc pe 24 noiembrie 2024, ci a hotărât și desfășurarea celui de-al doilea tur de scrutin prezidențial în ziua de 08 decembrie 2024 și ordinea celor doi candidați rămași în cursa prezidențială.

Potrivit Constituției României și Legii 47/1992 deciziile și hotărârile Curții Constituționale nu pot fi anulate sau revizuite, deoarece sunt, așa cum am arătat mai sus, general obligatorii și definitive. Cine să le anuleze sau revizuiască dacă sunt general obligatorii?

Peste deciziile și hotărârile Curții Constituționale nu poate trece nicio autoritate publică, nici chiar Curtea Constituțională, și nu pot fi invalidate prin referendum național. Până la amendarea Constituției României și a Legii 47/1992, deciziile și hotărârile Curții Constituționale sunt definitive și general obligatorii.

Pe data de 06 decembrie 2024 judecătorii Curții Constituționale au știut că nu pot anula sau revizui Hotărârea 31/2024 și din acest motiv s-au comportat ca și cum nu ar fi fost publicată în Monitorul Oficial și nu ar fi produs efecte juridice. Și nu a fost doar o simplă ignorare, ci o înfrângere a Constituției și a Legii 47/1992.

Curtea Constituțională prin pronunțarea Hotărârii 32/1992, care anulează Hotărârea nr. 31/2024, emisă tot de Curtea Constituțională, a săvârșit o gravă încălcare a Art. 11 alin. 3 din Legea 47/1992. și a Art. 1 alin. 5 din Constituția României.

3. Anularea întregului proces electoral încalcă grav Art. 52 alin. 1 din Legea 370/2004.

Potrivit jurisprudenței constante a Curții Constituționale, alegerile prezidențiale pot fi anulate doar în condițiile Art. 52 alin. 1 din Legea 370/2004.

În sprijinul acestei afirmații, citez următoarele:

a) Punctul 30 din Considerentele Hotărârii nr. 30, pronunțată de Curtea Constituțională pe data de 02 decembrie 2024:

” Curtea reține că nici Biroul Electoral Central și nici celelalte birouri electorale nu au identificat elemente de natură să conducă la reținerea existenței unor nereguli de natură a afecta rezultatul numeric al alegerilor. Examinarea Curții Constituționale converge către aceeași concluzie și, în consecință, **Curtea constată că nu sunt întrunite condițiile prevăzute de art.52 alin.(1) din Legea nr.370/2004, conform cărora Curtea Constituțională anulează alegerile în cazul în care votarea şi stabilirea rezultatelor au avut loc prin fraudă de natură să modifice atribuirea mandatului sau, după caz, ordinea candidaților care participă la al doilea tur de scrutin.**”

b) Punctul 30 din Considerentele Hotărârii nr. 42, pronunțată de Curtea Constituțională pe data de 22 mai 2025:

”În consecință, având în vedere argumentele autorului cererii, **Curtea constată că nu sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 52 alin. (1) din Legea nr. 370/2004, conform cărora Curtea Constituțională anulează alegerile în cazul în care votarea și stabilirea rezultatelor au avut loc prin fraudă de natură să modifice atribuirea mandatului**.”

c) Punctul 5 din Considerentele Hotărârii nr. 43, pronunțată de Curtea Constituțională pe data de 22 mai 2025, hotărâre prin care a fost validat rezultatul celui de-al doilea tur de scrutin al alegerilor prezidențiale din anul 2025:

” Înainte de a se pronunţa asupra rezultatului alegerilor, Curtea Constituţională a examinat o cerere de anulare a acestora, formulată de domnul George-Nicolae Simion, cerere care a format obiectul Dosarului Curții Constituționale nr.2103F/2025. Prin Hotărârea nr.42 din 22 mai 2025, **Curtea a constatat că nu sunt întrunite condiţiile prevăzute de art.52 alin.(1) din Legea nr.370/2004, conform cărora Curtea Constituţională anulează alegerile în cazul în care votarea şi**

stabilirea rezultatelor au avut loc prin fraudă de natură să modifice atribuirea mandatului și, în consecință, a respins, ca neîntemeiată, cererea de anulare a alegerilor pentru funcția de Președinte al României din cadrul celui de-al doilea tur de scrutin din 18 mai 2025.”

Din paragrafele de mai sus observăm că anularea alegerilor poate fi decisă de Curtea Constituțională doar în conformitate cu dispozițiile Art. 52 alin. 1 din Legea 370/2004.

Jurisprudența Curții Constituționale a fost constantă din 2004 până pe data de 22 mai 2025, cu excepția zilei de 06 decembrie 2024, când Art. 52 alin 1 din Legea 370/2004 a fost complet ignorat de către Curtea Constituțională.

În toată Hotărârea 32/2024, atât în dispozitivul cât și-n considerentele hotărârii, Curtea Constituțională nu a făcut nicio referire la Art. 52 alin. 1 din Legea 370/2004, nici că este incident, nici că nu este incident.

Judecătorii Curții Constituționale nu doar au ignorat Art. 52 alin 1 din Legea 370/2004, ci l-au încălcat flagrant prin Hotărârea 32/2024, deoarece au anulat întregul proces electoral, nu alegerile prezidențiale.

Diferența dintre anularea întregul proces electoral și anularea alegerilor prezidențiale prevăzută de Art. 52 alin. 1 din Legea 370/20204 este uriașă.

Cei care pot formula cerere de anularea alegerilor prezidențiale, menționați la Art. 52 alin. 2 din Legea 370/2004 au doar trei zile la dispoziție de la încheierea scrutinului prezidențial, perioadă foarte scurtă pentru a aduna probe solide și suficiente pentru a demonstra că alegerile au fost fraudate și rezultatul viciat. De asemenea, perioada în care Curtea Constituțională trebuie să se pronunțe asupra cererilor de anulare a alegerilor prezidențiale, prevăzută la Art. 52 alin. 3 din Legea 370/2004, este insuficientă pentru ca judecătorii Curții Constituționale să-și formeze convingeri puternice, bazate pe dovezi incontestabile, din acest motiv, judecătorii Curții Constituționale pot lua decizia de anularea alegerilor prezidențiale și pe baza unor probe mai puțin temeinice, chiar pe baza unor bănuieli rezonabile.

Din acest motiv, legiuitorul a prevăzut obligația pentru Curtea Constituțională, cuprinsă în Art. 52 alin. 2 teza a II-a din Legea 370/2004, de a dispune repetarea turului de scrutin în cazul în care alegerile prezidențiale sunt anulate. Doar prin repetarea turului de scrutin se poate verifica dacă turul alegerilor prezidențiale contestat a fost fraudat.

Dacă Curtea Constituțională ar fi anulat alegerile prezidențiale în conformitate cu Art. 52 alin. 1 din Legea 370/2004 și ar fi dispus repetarea primului tur de scrutin pe data de 15 decembrie 2024, am fi avut posibilitatea să ne convingem dacă alegerile prezidențiale din 24 noiembrie 2024 au fost fraudate sau au fost corecte.

Dacă după repetarea primului tur de scrutin al alegerilor prezidențiale din anul 2024, ordinea candidaților care ar fi mers în finala prezidențială s-ar fi menținut, atunci am fi avut convingerea că nu a fost fraudat turul de scrutin din 24 noiembrie 2024, însă nu ar fi fost o tragedie, nu ar fi fost ceva nedemocratic, ci din contră, încrederea cetățenilor în instituțiile publice și în alegeri ar fi crescut. Însă dacă rezultatul ar fi fost diferit, cu toții am fi fost mulțumiți că au fost anulate niște alegeri fraudate și poporul a avut posibilitatea să decidă în mod corect.

Indiferent de rezultatul care s-ar fi înregistrat după repetarea primului tur de scrutin, Democrația ar fi fost întărită, deoarece totul s-ar fi desfășurat în condițiile legii.

Anularea întregului proces electoral este în afara legii, neprevăzută de Constituția României și de legislația în vigoare.

Mai este un aspect care nu trebuie ignorat.

În considerentele Hotărârii nr. 32/2024 a Curții Constituționale și în Notele de informare desecretizate pe data de 04 decembrie 2024 se vorbește despre faptul că un candidat ar fi fraudat alegerile prezidențiale prin expunerea excesivă pe rețelele de socializare, în special pe TikTok, cu încălcarea legislației electorale.

Prin anularea întregului proces electoral au fost sancționați toți candidații care au participat la alegerile prezidențiale din anul 2024, adică și ceilalți 13 candidați care nu au încălcat legislația electorală.

Sancționarea celor 13 candidați constă în anularea dosarului de candidat al fiecăruia, dosar ce conținea cel puțin 200.000 de semnături de susținere. Curtea Constituțională a aruncat la coș peste 3.000.000 de semnături de susținere date de cetățenii români pentru cei 13 candidați care nu au greșit cu ceva. De ce?

Consecința abuzului Curții Constituționale a dus la imposibiliatea respectării Legii 334/2006 de către AEP în ce privește restituirea sumelor cheltuite de candidații în campania electorală, din acest motiv, a fost necesară OUG 143 din 12 decembrie 2024, care reglementează o situație punctuală, restituirea către toți candidații a cheltuielilor din campania electorală din 2024.

Încălcarea unei legi duce în cele mai multe cazuri la o altă încălcare a legii sau la mai multe.

Guvernul României în nota de fundamentare a OUG 143/2024 spune că Legea 334/2006 nu conține prevederi în ce privește rambursarea cheltuielilor electorale în situația anulării alegerilor prezidențiale. Afirmație adevărată, dar incompletă. Prezentarea unor părți de adevăr cu scopul de a manipula se numește minciună prin omisiune.

Legea 334/2006 nu conține prevederi pentru situația în care întregul proces electoral este anulat, deoarece această anulare nu este reglementată de Legea 370/2004, nici de o altă lege, nici de Constituția României, adică este nelegală.

Art. 52 alin. 1 din Legea 370/2004 prevede posiblitatea anulării alegerilor prezidențiale, situație în care turul de scrutin este repetat, iar restituirea cheltuielilor electorale se face conform Legii 334/2006, în funcție de rezultatele obținute de candidați în urma repetării turului de scrutin.

OUG 143/2024 este o altă dovadă că Hotărârea 32/2024 a CCR este nelegală, deoarece reglementează o excepție de la Legea 334/2006, rezultată în urma ABUZULUI Curții Constituționale. Trebuie precizat că o Ordonanță de Guvern nu se poate emite pentru o situație punctuală, deoarece ordonanțele de guvern, simple sau de urgență, sunt acte normative cu caracter general.

În concluzie, anularea întregului proces electoral decisă de Curtea Constituțională prin Hotărârea 32/2024 încalcă Art. 52 alin. 1 din Legea 370/2004 și Art. 1 alin. 5 din Constituția României, care stabilește că respectarea legii în România este obligatorie, inclusiv și pentru Curtea Constituțională.

Înainte de a vedea dovezile privind fraudele electorale, ingerințele rusești în timpul campaniei prezidențiale și în timpul alegerile prezidențiale, trebuie explicată de către Președinție și de Curtea Constituțională nelegalitatea Hotărârii 32/2024. Chiar în ipoteza că această hotărâre ar fi temeinică, adică ar fi probe care să dovedească fraudele electorale în alegerile prezidențiale din anul 2024 ale unui candidat, hotărârea tot nulă de drept rămâne, pentru că este nelegală.

România este un Stat de drept, acest fapt înseamnă că în România nimeni nu este mai presus de lege, așa cum prevede și Art. 16 alin. 2 din Constituția României, în sensul că toți respectă legea. Democrație fără stat de drept nu mai este Democrație.

Abuzul în serviciu al judecătorilor Curții Constituționale constă în exercitarea funcției și îndeplinirea sarcinilor prevăzute de Constituția României, de Legea 47/1992 și de Legea 370/2004 cu încălcarea legii, infracțiune prevăzută și pedepsită de Art. 297 din Codul Penal.

Unele abuzuri nu mai pot fi îndreptate, însă trebuie condamnate cu fermitate, iar vinovații aduși în fața legii pentru a răspunde pentru faptele lor.

Democrația din România se va vindeca doar dacă judecătorii Curții Constituționale, care au decis anularea întregului proces electoral în ziua de 06 decembrie 2024, prin pronunțarea Hotărârii 32/2024, vor fi trași la răspundere de către o Instanță imparțială și corectă, cu respectarea Codului Penal și a Codului de procedură penală.

Avem datoria morală și legală pentru ca acest ABUZ al Curții Constituționale să nu rămână trecut cu vederea. În caz contrar vom fi judecați aspru de urmașii noștri, care vor moșteni de la noi o Democrație

bolnavă, pentru faptul că nu am reușit să apărăm Democrația câștigată cu preț de sânge și cu pierderi de vieți omenești în decembrie 1989.

Întocmit de Petrică Leașcu.
08 ianuarie 2026.